

MEKIS JÓZSEF

1910. március 10. Budapest – 1984. február 11. Budapest

MTI/MTVA Fotóarchívum/Zinner Erzsébet

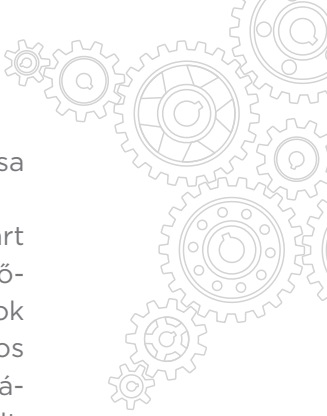
FŐBB TISZTSÉGEI

A Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű Rt. vezérigazgatója	1946. december–1948. április 18.
Az MDP KV tagja	1948. június 14.–1956. október 31.
A Magyarországi Vas- és Fémmunkások Országos Szabad Szakszervezete főtitkára	1948. április 20.–1949
A Rákosi Mátyás Vas- és Fémművek igazgatója	1950. november 1.–1952. június
A Vas- és Fémipari Dolgozók Szakszervezete elnöke	1952–1954
Az Országgyűlés alelnöke	1953. július 3.–1955. április 18.
Az MDP PB póttagja	1954. május 30.–1955. április 14.
A Szakszervezetek Országos Tanácsa elnöke	1954. június 26.–1955. április 30.
Az MDP PB tagja	1955. április 14.–1956. október 24.
A Minisztertanács elnökhelyettese	1955. április 18.–1956. október 27.
Munkaügyi miniszterhelyettes	1957. január 26.–1964. június 5.
A munkaügyi miniszter első helyettese	1964. június 5.–1966. szeptember 29.

PÁLYÁJA

Apja, Mekis Ferenc szabósegéd még fia születése előtt meghalt, anyja neve Kinczel Leopoldina volt.

Hat elemiit végzett, 1924-től a Hofherr-gyárban (Hofherr-Schranz-Clayton-Shuttleworth Gépgyári Művek, HSCS) vasesztergályos-tanonc, felszabadulása után 1926. decembertől ugyanott segédként dolgozott tovább. Részt vett az 1930. szeptember 1-jei budapesti munkástüntetésen, amely a rendőrséggel való véres összetűzésbe torkollott. 1932-ben belépett a Magyarországi Vas- és Fémmunkások Központi Szövetségébe, munkahelyén főbizalminak választották. 1944 végén csatlakozott a Magyar Kommunista Párthoz, 1945-ben munkahelyén üzemi párttitkár és gyári főbizalmi lett, egyúttal beválasztották a Kispesti Nemzeti Bizottságba, majd a helyi képviselő-testületbe. 1946–1948 között pártja Központi Ellenőrző Bizottságának póttagja is volt. 1946. decembertől a Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű Rt. vezérigazgatójaként dolgozott. Ottani és a Hofherr-gyárban végzett munkájáért 1948-ban megkapta a Kossuth-díj arany fokozatát. 1948. áprilisban a Magyarországi Vas- és Fémmunkások Országos Szabad Szakszervezete főtitkárává, 1948. októberben az államosított szakszervezeti

mozgalom központi szerveként akkor létrehozott Szakszervezetek Országos Tanácsa egyik alelnökévé választották.

1948. júniusban bekerült a Rákosiék által a kommunista és szociáldemokrata párt kikényszerített fúziója nyomán megalakult Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségébe. 1949. februárban szakszervezeti funkciójából fakadóan a megmaradt pártok elsorvasztására az MDP által életre hívott Magyar Függetlenségi Népfront Országos Tanácsa tagja lett. 1949. májustól 1958. novemberig országgyűlési képviselő, 1951. május–1953. július között egyúttal a kollektív államfői testület, az Elnöki Tanács tagja volt. 1949. októbertől egyéves pártiskolát végzett. 1950. novemberben kinevezték a Rákosi Mátyás Vas- és Fémművekre átkeresztelt csepeli Weiss Manfréd-gyár vezérigazgatójává. 1952-től a Vas- és Fémipari Dolgozók Szakszervezetének elnöke volt.

1953. május 20-án az MDP KV Titkársága jóváhagyta középépítőipari miniszterré történő kinevezését, amelyre azonban az 1953. júliusi kormányváltás és a tárca megszűntetése miatt nem került sor, helyette 1953. júliustól be kellett érnie az Országgyűlés alelnöki tisztével. 1954. május 30-án az MDP III. kongresszusán a Politikai Bizottság póttagjává választották. 1954. júniustól a Szakszervezetek Országos Tanácsának elnöke volt.

Nagy Imre bukásakor, 1955. áprilisban a PB rendes tagja és a megalakuló Hege-düs-kormányban a Minisztertanács elnökhelyettese lett. A forradalom kirobbanásának éjszakáján, 1956. október 23–24-én megtartott KV-ülésen kimaradt a PB-ből, október 27-én kormánytagsága alól is felmentették. A szovjet intervenció után csatlakozott a Kádár-féle vezetéshez, 1957. január–június között a Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormányban miniszterhelyettesként a Munkaügyi Minisztérium megbízott vezetője, azután munkaügyi miniszterhelyettes, majd 1964. júniustól 1966. szeptemberi nyugdíjazásáig a munkaügyi miniszter első helyettese volt. Nyugdíjasként egészen haláláig a Szakszervezetek Budapesti Tanácsának elnökeként tevékenykedett.

IRODALOM

Mekis József (1910–1984). *Népszabadság*, 1984. február 14.

Segédkönyv a Politikai Bizottság tanulmányozásához. Szerkesztette Nyíró András. Interart Stúdió, Budapest, 1989. 297.

Bölgöny József-Hubai László: *Magyarország kormányai, 1848–2004*. Ötödik, bővített és javított kiadás. Akadémiai Kiadó, Budapest, 2004. 396.